

Στοιχειώδης Θεωρία
Γραμμικής Άλγεβρας

Ιωακείμ Ι. Ιωάννης

Κεφάλαιο 1

Πίνακες και ορίζουσα πίνακα

Στα παρακάτω, $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C} .

1.1 Γενικά περί πινάκων

Ένας **πίνακας** είναι μια ορθογώνια διάταξη αριθμών, συμβόλων, ή εκφράσεων, διατεταγμένων σε σειρές και στήλες. Τα μεμονωμένα στοιχεία σε ένα πίνακα ονομάζονται **στοιχεία** του. Ένας πίνακας A n γραμμών και m στηλών (συντομογραφικά ένας $n \times m$ πίνακας) θα είναι της μορφής

$$A := \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nm} \end{bmatrix}$$

Γράφοντας $A = (a_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ θα εννοούμε το πιο πάνω. Ένα παράδειγμα πίνακα 3 γραμμών και 4 στηλών είναι

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 & 4 \\ 1 & -2 & -8 & 10 \\ -3 & 0 & 7 & 2 \end{bmatrix}.$$

Οι πίνακες ίδιων διαστάσεων (οι οποίοι καλούνται τετράγωνοι πίνακες) μπορούν να προστεθούν ή αφαιρεθούν στοιχείο προς στοιχείο. Δηλ. αν $A = (a_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ και $B = (b_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$, τότε $A + B = (c_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ όπου $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$ και $A - B = (d_{ij})$, όπου $d_{ij} = a_{ij} - b_{ij}$.

Για παράδειγμα, αν

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -2 & -7 \\ 1 & -4 & 2 \\ -3 & 1 & 6 \end{bmatrix} \quad \text{και} \quad B = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 1 \\ 2 & -5 & -6 \\ -4 & 0 & 7 \end{bmatrix}$$

τότε

$$A + B = \begin{bmatrix} 0 & 0 & -6 \\ 3 & -9 & -4 \\ -7 & 1 & 13 \end{bmatrix} = B + A$$

και

$$A - B = \begin{bmatrix} 2 & -4 & -8 \\ -1 & 1 & 8 \\ 1 & 1 & -1 \end{bmatrix}$$

Ο **βαθμωτός πολλαπλασιασμός** λA ενός πίνακα $A = (a_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ και ενός αριθμού $\lambda \in \mathbb{F}$ είναι ο πίνακας $\lambda A = (\lambda a_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ δηλ. ο πίνακας με στοιχεία που δίνονται πολλαπλασιάζοντας κάθε στοιχείο του A με το λ . Για παράδειγμα,

$$5 \begin{bmatrix} 1 & -2 & -7 \\ 1 & -4 & 2 \\ -3 & 1 & 6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 & -10 & -35 \\ 5 & -20 & 10 \\ -15 & 5 & 30 \end{bmatrix}$$

$$2i \begin{bmatrix} i & 2 & -3 \\ 3i & -5 & 6 \\ -2 & 2i+1 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2 & 4i & -6i \\ -6 & -10i & 12i \\ -4i & 2i-4 & 6i \end{bmatrix}$$

Πολλαπλασιασμός πινάκων έχει νόημα μόνο όταν ο αριθμός των στηλών του πρώτου ισούται με τον αριθμό των γραμμών του δευτέρου και ορίζεται ως εξής: αν $A = (a_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, m}$ και $B = (b_{ij})_{i=1, \dots, m}^{j=1, \dots, p}$, τότε το γινόμενο AB των A και B είναι ο πίνακας $C = (c_{ij})_{i=1, \dots, n}^{j=1, \dots, p}$ με

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^m a_{ik} \cdot b_{kj} = a_{i1} \cdot b_{1j} + a_{i2} \cdot b_{2j} + \dots + a_{im} \cdot b_{mj}$$

για κάθε $i = 1, 2, \dots, n$ και $j = 1, 2, \dots, p$.

Για παράδειγμα, αν

$$A = (a_{ij})_{i=1,2,3}^{j=1,2} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{bmatrix} \quad \text{και} \quad B = (b_{ij})_{i=1,2}^{j=1,2,3} = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & b_{13} \\ b_{21} & b_{22} & b_{23} \end{bmatrix}$$

τότε ο πίνακας $C = AB = (c_{ij})_{i=1,2,3}^{j=1,2,3}$ έχει στοιχεία

$$\begin{aligned} c_{11} &= a_{11} \cdot b_{11} + a_{12} \cdot b_{21} \\ c_{12} &= a_{11} \cdot b_{12} + a_{12} \cdot b_{22} \\ c_{13} &= a_{11} \cdot b_{13} + a_{12} \cdot b_{23} \\ c_{21} &= a_{21} \cdot b_{11} + a_{22} \cdot b_{21} \\ c_{22} &= a_{21} \cdot b_{12} + a_{22} \cdot b_{22} \\ c_{23} &= a_{21} \cdot b_{13} + a_{22} \cdot b_{23} \\ c_{31} &= a_{31} \cdot b_{11} + a_{32} \cdot b_{21} \\ c_{32} &= a_{31} \cdot b_{12} + a_{32} \cdot b_{22} \\ c_{33} &= a_{31} \cdot b_{13} + a_{32} \cdot b_{23} \end{aligned}$$

Ισχύει η **επιμεριστική ιδιότητα** στον πολλαπλασιασμό πινάκων: αν A, B, C, D είναι $n \times m$, $m \times p$, $m \times p$, $p \times q$ πίνακες αντίστοιχα, τότε $A(B+C) = AB+AC$ και $(B+C)D = BC+CD$. Για πίνακες A, B, C , τα γινόμενα $(AB)C$ και $A(BC)$ ορίζονται αν και μόνο αν το πλήθος των στηλών του πίνακα A ισούται με το πλήθος των γραμμών του πίνακα B και το πλήθος των στηλών του πίνακα B ισούται με το πλήθος των γραμμών του πίνακα C . Στην περίπτωση αυτή έχουμε ότι $(AB)C = A(BC)$, δηλ. ισχύει η μεταθετική ιδιότητα.

Αν A, B δυο $n \times n$ πίνακες, τότε ορίζονται τα γινόμενα AB και BA αλλά εν γένει δεν ισούνται (βρείτε ένα αντι-παράδειγμα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΟΡΙΖΟΥΣΑ ΠΙΝΑΚΑ

Ο $n \times n$ πίνακας του οποίου τα στοιχεία στη διαγώνιο είναι ίσα με τη μονάδα και όλα τα υπόλοιπα είναι μηδέν λέγεται **μοναδιαίος πίνακας** και συμβολίζεται με $I_{n \times n}$, δηλ.

$$I_{n \times n} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

Για κάθε $n \times m$ πίνακα A ισχύει

$$I_{n \times n} A = A I_{m \times m} = A.$$

Ο χώρος των $n \times m$ πινάκων με στοιχεία στο \mathbb{F} συμβολίζεται με $\mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$. Ο χώρος $\mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{F})$ εφοδιασμένος με τις πράξεις της πρόσθεσης και του πολλαπλασιασμού πινάκων είναι **δακτύλιος** με μοναδιαίο στοιχείο τον πίνακα $I_{n \times n}$.

Άσκηση 1.1.1. Έστω $A, B \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$. Δείξτε ότι $AB = BA$ αν και μόνο αν $A = \lambda I_{n \times n}$ για κάποιο $\lambda \in \mathbb{F}$.

Ορισμός 1.1.1. Λέμε ότι ένας πίνακας είναι σε **κλιμακωτή μορφή** αν:

1. Οι μη μηδενικές γραμμές του προηγούνται των μηδενικών γραμμών του.
2. Το πρώτο μη μηδενικό στοιχείο (ηγετικό στοιχείο) κάθε γραμμής είναι σε δεξιότερη θέση από το αντίστοιχο μη μηδενικό στοιχείο της προηγούμενης γραμμής.

Επιπλέον λέμε ότι είναι σε **ανηγμένη** κλιμακωτή μορφή αν εκτός από αυτά ισχύουν τα εξής:

1. Το ηγετικό στοιχείο κάθε μη μηδενικής γραμμής είναι το 1.
2. Κάθε στήλη που περιέχει το ηγετικό στοιχείο 1 μιας γραμμής έχει όλα τα υπόλοιπα μηδενικά.

Παραδείγματα 1.1.1.

Ο πίνακας

$$A := \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 0 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & 7 \end{bmatrix}$$

είναι ανηγμένος κλιμακωτός, ο πίνακας

$$B := \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 1 & 4 \\ 0 & 0 & 5 \end{bmatrix}$$

είναι κλιμακωτός, ενώ ο πίνακας

$$C := \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 & 4 \\ 0 & 0 & 6 & 9 \\ 0 & 0 & 7 & 9 \end{bmatrix}$$

δεν είναι κλιμακωτός.

Ορισμός 1.1.2. Έστω A και B $n \times m$ και $n \times k$ πίνακες αντίστοιχα. Ο επαυξημένος πίνακας $[A|B]$ είναι ο $n \times (m + k)$ πίνακας $[AB]$.

Παραδείγματα 1.1.2.

Έστω οι πίνακες $A = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 5 & -1 \\ 3 & -1 \end{bmatrix}$, $B = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 5 & -1 \\ 3 & -1 \end{bmatrix}$ Τότε, ο αντίστοιχος επαυξημένος πίνακας είναι ο

$$[A|B] = \left[\begin{array}{cc|cc} 2 & 0 & 2 & 0 \\ 5 & -1 & 5 & -1 \\ 3 & -1 & 3 & -1 \end{array} \right]$$

Στοιχειώδεις μετασχηματισμοί γραμμών

Έστω πίνακας $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^n$. Στοιχειώδεις μετασχηματισμοί γραμμών ονομάζεται η εφαρμογή στον πίνακα ενός συνδυασμού των πιο κάτω διαδικασιών¹:

1. Πολλαπλασιασμός και των δύο μελών μιας γραμμής με μια μη μηδενική σταθερά: Πολλαπλασιάζουμε την i -γραμμή με μια σταθερά $\lambda \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$:

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ a_{i1} & a_{i2} & \dots & a_{in} \\ \vdots & & & \\ a_{j1} & a_{j2} & \dots & a_{jn} \\ \vdots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \xrightarrow{r_i \rightarrow \lambda r_i} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ a_{i1} + \lambda a_{j1} & a_{i2} + \lambda a_{j2} & \dots & a_{in} + \lambda a_{jn} \\ \vdots & & & \\ a_{j1} & a_{j2} & \dots & a_{jn} \\ \vdots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

2. Αντικατάσταση μιας γραμμής με το άθροισμα αυτής με ένα πολλαπλάσιο μιας άλλης γραμμής: Πολλαπλασιάζουμε την i -γραμμή με μια σταθερά $\lambda \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$:

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ a_{i1} & a_{i2} & \dots & a_{in} \\ \vdots & & & \\ a_{j1} & a_{j2} & \dots & a_{jn} \\ \vdots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \xrightarrow{r_i \leftrightarrow r_i + \lambda r_j} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & & \\ \lambda a_{i1} & \lambda a_{i2} & \dots & \lambda a_{in} \\ \vdots & & & \\ a_{j1} & a_{j2} & \dots & a_{jn} \\ \vdots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

¹Σημείωση: Κάθε εφαρμογή γραμμοπράξης συμβολίζεται με ένα τόξο με την αντίστοιχη πράξη από πάνω του. Για παράδειγμα, το

$$r_2 \rightarrow r_2 - 3r_1$$

σημαίνει ότι αφαιρέσαμε από τη γραμμή r_2 το τριπλάσιο της γραμμής r_1

Ορισμός 1.1.3. Ένας πίνακας της μορφής

$$L = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \cdots & a_{1,n-1} & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \cdots & a_{2,n-1} & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & \cdots & a_{3,n-1} & a_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & a_{n-1,n-1} & a_{n-1,n} \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & a_{nn} \end{bmatrix}$$

λέγεται κάτω τριγωνικός (ή αριστερά τριγωνικός). Ένας πίνακας της μορφής

$$U = \begin{bmatrix} a_{11} & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ a_{21} & a_{22} & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & \cdots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{n-1,1} & a_{n-1,2} & a_{n-1,3} & \cdots & a_{n-1,n-1} & 0 \\ a_{n,1} & a_{n,2} & a_{n,3} & \cdots & a_{n,n-1} & a_{nn} \end{bmatrix}$$

λέγεται άνω τριγωνικός (ή δεξιά τριγωνικός).

Ένας $n \times n$ πίνακας λέγεται **διαγώνιος** αν όλα τα στοιχεία του πλην της διαγωνίου είναι ίσα με μηδέν.

Δηλ. ένας πίνακας $A = (a_{ij})_{i,j=1}^n$ λέγεται άνω τριγωνικός αν

$$\forall a_{ij} \text{ με } i < j \implies a_{ij} = 0$$

και κάτω τριγωνικός αν

$$\forall a_{ij} \text{ με } i > j \implies a_{ij} = 0.$$

Ένας διαγώνιος πίνακας είναι ταυτόχρονα άνω και κάτω τριγωνικός.

Θεώρημα 1.1.1. Κάθε πίνακας $A \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$ είναι γραμμοισοδύναμος με έναν άνω ή κάτω τριγωνικό πίνακα.

Ασκήσεις 1.1.1.

1. Βρείτε όλους τους πραγματικούς αριθμούς α, β, k ώστε να ισχύει $A^2 - \beta A + 10I_{2 \times 2} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$, όπου

$$A = \begin{bmatrix} 5 & \alpha \\ 0 & k \end{bmatrix}$$

2. Έστω

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 8 & 5 \\ 0 & 9 & 5 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

Βρείτε έναν πίνακα B με θετικά διαγώνια στοιχεία τέτοιο ώστε $A^2 = B$.

3. Έστω

$$A = \begin{bmatrix} a & b & b \\ b & a & b \\ b & b & a \end{bmatrix},$$

όπου $b < 0$. Αν $A^2 = I_{2 \times 2}$, βρείτε τα a, b .

4. Έστω A, B πίνακες με $A^2 = \mathbf{0}$ και $AB = BA$. Αν $M = A + B$, δείξτε ότι $M^{k+1} = B^k(B + (k+1)A)$, για κάθε φυσικό αριθμό k .

5. Αν οι $n \times n$ πίνακες $A = (\alpha_{ij})$ και $B = (\beta_{ij})$ είναι διαγώνιοι, τότε ο πίνακας $C = AB = (\gamma_{ij})$ είναι επίσης διαγώνιος με $\gamma_{ii} = \alpha_{ii}\beta_{ii}$, $1 \leq i \leq n$.

6. Αν A, B είναι άνω τριγωνικοί τετραγωνικοί πίνακες, δείξτε ότι και ο AB είναι άνω τριγωνικός. Επίσης δείξτε ότι αν $A = (\alpha_{ij})_{n \times n}$ και $B = (\beta_{ij})_{n \times n}$ είναι οι άνω τριγωνικοί πίνακες και $AB = (\gamma_{ij})$, τότε $\gamma_{ii} = \alpha_{ii}\beta_{ii}$, $1 \leq i \leq n$.

7. Ποιοί από τους πιο κάτω πίνακες είναι κλιμακωτή μορφή και ποιοί σε ανηγμένη κλιμακωτή μορφή:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad C = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$D = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 5 & 0 \\ 0 & 1 & 9 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 7 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad E = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 5 & 0 \\ 0 & 1 & 9 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}$$

1.1.1 Ο ανάστροφος ενός πίνακα

Ορισμός 1.1.4. Έστω $A \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$. Ο **ανάστροφος** του A είναι ο πίνακας $B = (b_{i,j})$ με $b_{i,j} = a_{j,i}$, $\forall i \in \{1, 2, \dots, n\}$, $j \in \{1, 2, \dots, m\}$. και συμβολίζεται με A^T ή με A^t .

Με άλλα λόγια, ο ανάστροφος ενός πίνακα A προκύπτει από τον A αν εναλλάξουμε τις στήλες

με τις γραμμές του.² Για παράδειγμα, αν $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 5 & 6 & 7 & 8 \\ 9 & 10 & 11 & 12 \end{bmatrix}$, τότε $A^T = \begin{bmatrix} 1 & 5 & 9 \\ 2 & 6 & 10 \\ 3 & 7 & 11 \\ 4 & 8 & 12 \end{bmatrix}$.

Πρόταση 1.1.1. Έστω $A, B \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$, $C \in \mathcal{M}_{m \times p}(\mathbb{F})$ και $\lambda \in \mathbb{F}$. Τότε

1. $(A^T)^T = A$.
2. $(A \pm \lambda B)^T = A^T \pm \lambda B^T$.
3. $(AC)^T = C^T A^T$.

Απόδειξη. Άσκηση □

²Ο ανάστροφος ενός πίνακα εισήχθη το 1858 από τον Μαθηματικό Arthur Cayley

1.1.2 Ορίζουσα πίνακα

Κίνητρο: Έστω $x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{2 \times 1}(\mathbb{R})$ μη μηδενικό. Έστω $y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{2 \times 1}(\mathbb{R})$ συγγραμμικό με το x , δηλ. υπάρχει $\lambda \in \mathbb{R}_*$ τέτοιο ώστε $x = \lambda y$. Ισοδύναμα, $\frac{x_1}{y_1} = \frac{x_2}{y_2}$, δηλ.

$$x_1 y_2 - x_2 y_1 = 0. \quad (1.1)$$

Αντίστροφα, αν ισχύει η (1.1), τότε τα διανύσματα x και y είναι συγγραμμικά (δηλ. γρ. εξαρτημένα). Συνεπώς, η (1.1) αποτελεί ικανή και αναγκαία συνθήκη για τη συγγραμμικότητα δυο διανυσμάτων στο επίπεδο. Συμβολίζουμε την ποσότητα στο αριστερό μέλος της (1.1) ως

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{vmatrix} \quad (1.2)$$

και αν A ο πίνακας που έχει στήλες τα διανύσματα x και y , τότε με $\det(A)$ συμβολίζουμε την ποσότητα (1.2) και θα την καλούμε **την ορίζουσα του πίνακα A** .

Μας είναι γνωστό ότι αν για τις ευθείες $(e_1) : x_1 x + x_2 y = c_1$ και $(e_2) : y_1 x + y_2 y = c_2$ με $x_1, x_2, y_1, y_2 \neq 0$ ισχύει $x_1/y_1 \neq x_2/y_2$, τότε οι ευθείες αυτές τέμνονται, δηλ. έχουν ένα κοινό σημείο. Η τελευταία είναι ισοδύναμη με την

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{vmatrix} \neq 0 \quad (1.3)$$

Συνεπώς, μια αναγκαία συνθήκη για να τέμνονται οι δύο ευθείες (και ισοδύναμα αν το σύστημα των εξισώσεων των δυο ευθειών έχει μοναδική λύση) είναι η (1.3). Η συνθήκη αυτή είναι και ικανή.

Επίσης, παρατηρήστε ότι αν $x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}, y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{2 \times 1}(\mathbb{R})$, τότε

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} x_1 & x_2 \\ y_1 & y_2 \end{vmatrix}$$

(δηλ. αν $A \in \mathcal{M}_{2 \times 2}(\mathbb{R})$, τότε $\det(A) = \det(A^T)$) και

$$\begin{vmatrix} x_1 & y_1 \\ x_2 & y_2 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} y_1 & x_1 \\ y_2 & x_2 \end{vmatrix}$$

Η ορίζουσα ενός 2×2 πίνακα με στοιχεία πραγματικούς αριθμούς, είναι ένα πολύ βοηθητικό εργαλείο για τη μελέτη γρ. ανεξαρτησίας διανυσμάτων στο επίπεδο και στην επίλυση συστήματος δυο ευθειών. Ορίζοντας την ορίζουσα ενός $A = (a_{ij})_{i,j=1,2,3} \in \mathcal{M}_{3 \times 3}(\mathbb{R})$ πίνακα με στοιχεία πραγματικούς αριθμούς ως

$$\det(A) = a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{31}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31} - a_{12}a_{21}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} \quad (1.4)$$

λαμβάνουμε τις 'καλές' ιδιότητες που παρατηρήσαμε στην περίπτωση της διάστασης 2. Για απομνημόνευση του πιο πάνω ορισμού, παρατηρήστε

$$\begin{aligned} \det(A) &\equiv \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} \\ &:= a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{31}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31} - a_{12}a_{21}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} \\ &= a_{11}(a_{22}a_{33} - a_{23}a_{32}) - a_{12}(a_{21}a_{33} - a_{23}a_{31}) + a_{31}(a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}) \\ &= (-1)^{1+1}a_{11} \begin{vmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} + (-1)^{1+2}a_{12} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} + (-1)^{1+3}a_{13} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{13} \\ a_{22} & a_{32} \end{vmatrix} \end{aligned}$$

Μπορούμε να ορίσουμε ως **απεικόνιση** ορίζουσα, μια απεικόνιση η οποία ικανοποιεί τις ιδιότητες που είδαμε:

Ορισμός 1.1.5. Μια απεικόνιση $D : \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{F}) \rightarrow \mathbb{F}$ λέγεται απεικόνιση ορίζουσας αν ικανοποιεί τις εξής ιδιότητες:

1. Η D είναι γραμμική απεικόνιση ως προς κάθε γραμμή:

$$\text{αν } A := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}, \text{ τότε } D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_{i-1} \\ \lambda A_i \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} = \lambda D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_i \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}, \lambda \in \mathbb{F}$$

και αν $A_i = X + Y$, τότε

$$D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_{i-1} \\ X + Y \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} = D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_{i-1} \\ X \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} + D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_{i-1} \\ Y \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}.$$

2. Αν δύο γραμμές του A είναι ίσες, τότε $D(A) = 0$.

3. $D(I_{n \times n}) = 1$.

Από τις ιδιότητες 1.-3. έπονται εύκολα (άσκηση) οι ακόλουθες:

- 1.

$$\text{Αν } A := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}, \text{ και } A_i = \sum_{k=1}^{\mu} \lambda_k B_k, (\lambda_k \in \mathbb{F}), \text{ τότε}$$

$$D(A) = D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ \sum_{k=1}^{\mu} \lambda_k B_k \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} = \sum_{k=1}^{\mu} \lambda_k D \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ B_k \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}.$$

2. Έστω

$$A := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_i \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} \quad \text{και} \quad A' := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_{i-1} \\ A_j \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_{j-1} \\ A_i \\ A_{j+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix},$$

τότε $D(A) = D(A')$, δηλαδή αν ο A' προκύπτει από τον A με εναλλαγή δύο γραμμών, τότε $D(A) = -D(A')$.

3. Έστω

$$A := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_i \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix} \quad \text{και} \quad A' := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_i + \lambda A_k \\ A_{i+1} \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}, \quad \lambda \in \mathbb{F}, \quad i \neq k,$$

τότε $D(A) = D(A')$, δηλ. αν προσθέσω σε μια γραμμή ένα πολλαπλάσιο μιας άλλης, τότε η ορίζουσα δεν αλλάζει.

4. Αν $A := \begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_n \end{bmatrix}$ όπου A_1, A_2, \dots, A_n γραμμικά εξαρτημένα στοιχεία του $\mathcal{M}_{1 \times n}(\mathbb{F})$, τότε $D(A) = 0$.

Παραδείγματα 1.1.3. 1. Η απεικόνιση $f : \mathcal{M}_{1 \times 1}(\mathbb{F}) \rightarrow \mathbb{F}$ με $x \mapsto f(x) = x$ είναι απεικόνιση ορίζουσας.

2. Η απεικόνιση $\phi : \mathcal{M}_{2 \times 1}(\mathbb{F}) \rightarrow \mathbb{F}$ με

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \mapsto \phi(A) := a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}$$

είναι απεικόνιση ορίζουσας.

Αρκετά συγγράμματα 'ορίζουν' την ορίζουσα συνάρτηση $\det(A)$ ενός $n \times n$ πίνακα A αναδρομικά ως εξής:

(i) Αν $A = [a]$ ένας 1×1 πίνακας, τότε $\det(A) = a$.

(ii) Αν $A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$, ένας 2×2 πίνακας, τότε

$$\det(A) = a_{11}a_{22} - a_{21}a_{12}.$$

(iii) Αν $A = (a_{ij})_{i,j=1}^n$ ένας $n \times n$ πίνακας, τότε

$$\det(A) = \sum_{k=1}^n (-1)^{k+1} a_{1k} \det(A_{1k})$$

όπου A_{1k} είναι ο $(k-1) \times (k-1)$ πίνακας που προκύπτει από τον πίνακα A αν αφαιρέσουμε την πρώτη γραμμή και την k στήλη του. Οι πίνακες αυτοί λέγονται οι **συμπαράγοντες** του πίνακα A και η ορίζουσα του κάθε ενός από αυτούς λέγεται **υποορίζουσα** του A . Το πιο πάνω ανάπτυγμα λέγεται το **ανάπτυγμα κατά Laplace της ορίζουσας του πίνακα A ως προς την πρώτη στήλη**. Μπορούμε να θεωρήσουμε ανάπτυγμα ως προς οποιαδήποτε γραμμή ή στήλη.

Αντιλαμβανόμαστε ότι ο τρόπος αυτός δεν Μπορεί να αποτελέσει έναν καλό ορισμό για την ορίζουσα ενός πίνακα. Για να βρούμε συγκεκριμένο τύπο υπολογισμού της ορίζουσας πίνακα ο οποίος να διατηρεί τις ιδιότητες που αναφέρθηκαν πιο πάνω, χρειαζόμαστε συνδυαστικά επιχειρήματα και αυτό θα γίνει μέσα από την έννοια της μετάθεσης:

Ορισμός 1.1.6. Έστω $n \in \mathbb{N}$. *Μετάθεση του συνόλου $\{1, 2, \dots, n\}$ λέγεται οποιαδήποτε απεικόνιση $\sigma : \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, \dots, n\}$ 1-1 και επί. Με S_n συμβολίζουμε το σύνολο όλων των μεταθέσεων $\sigma : \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, \dots, n\}$.*

Κάθε $\sigma \in S_n$ μπορεί να παρασταθεί ως διατεταγμένο ζεύγος στοιχείων του συνόλου $\{1, 2, \dots, n\}$. Για παράδειγμα, η $\sigma \in S_3$ με $\sigma(1) = 2$, $\sigma(2) = 3$, $\sigma(3) = 1$ μπορεί να αναπαρασταθεί ως $\sigma(1, 2, 3) = (2, 3, 1)$.

Παρατήρηση 1.1.1.

1. Με id συμβολίζουμε την ταυτοτική μετάθεση, δηλ. τη μετάθεση για την οποία $id(i) = i$, $\forall i \in \{1, 2, \dots, n\}$.
2. Αποδεικνύεται ότι ο πληθάρημος του συνόλου S_n είναι $n!$. Για παράδειγμα, η $S_2 = \{id, \sigma_1\}$, όπου $\sigma_1(1, 2) = (2, 1)$.
3. Για κάθε $\sigma \in S_n$, έχουμε ότι $\{\sigma(1), \dots, \sigma(n)\} = \{1, 2, \dots, n\}$.
4. Κάθε $\sigma \in S_n$ μπορεί να γραφτεί ως σύνθεση (λέμε γινόμενο) δύο ή περισσότερων μεταθέσεων. Για παράδειγμα, η $\sigma \in S_3$ της πρώτης παρατήρησης μπορεί να γραφτεί ως $\sigma_1 \circ \sigma_2$, όπου $\sigma_2(1, 2, 3) = (1, 3, 2)$ και $\sigma_1(1, 2, 3) = (3, 2, 1)$.

Ορισμός 1.1.7. Αν η $\sigma \in S_n$ γράφεται ως σύνθεση άρτιου το πλήθος μεταθέσεων, τότε λέγεται **άρτια** και στην αντίθετη περίπτωση λέγεται **περιττή**. Η απεικόνιση $\text{sgn} : S_n \rightarrow \{\pm 1\}$ με

$$\text{sgn}(\sigma) := \begin{cases} +1, & \text{αν } \sigma \text{ είναι } \text{άρτια} \\ -1, & \text{αν } \sigma \text{ είναι } \text{περιττή} \end{cases}$$

λέγεται **πρόσημο της (μετάθεσης)**.

Ορισμός 1.1.8 (Ορίζουσας). Έστω $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^n \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$. Ορίζουσα του πίνακα A λέγεται ο αριθμός

$$\sum_{\sigma \in S_n} \left(\operatorname{sgn}(\sigma) \prod_{k=1}^n a_{k,\sigma(k)} \right) = \sum_{\sigma \in S_n} \operatorname{sgn}(\sigma) a_{1,\sigma(1)} a_{2,\sigma(2)} \cdots a_{n,\sigma(n)} \quad (1.5)$$

ο οποίος συμβολίζεται με $\det(A)$.

Παρατήρηση 1.1.2.

1. Αν id είναι η ταυτοτική μετάθεση, τότε $\operatorname{sgn}(\operatorname{id}) = 1$. Έτσι, ο τύπος (1.5) γίνεται

$$\det(A) = \sum_{\sigma \in S_n} \left(\operatorname{sgn}(\operatorname{id}) \operatorname{sgn}(\sigma) \prod_{k=1}^n a_{k,\sigma(k)} \right).$$

2. Για κάθε $\sigma \in S_n$, έχουμε ότι $\{\sigma(1), \dots, \sigma(n)\} = \{1, 2, \dots, n\}$.

Λήμμα 1.1.1. Για κάθε $\sigma, \lambda \in S_n$, έχουμε ότι

$$\operatorname{sgn}(\sigma \circ \lambda) = \operatorname{sgn}(\sigma) \cdot \operatorname{sgn}(\lambda). \quad (1.6)$$

Η πιο πάνω ιδιότητα μας επιτρέπει να αποδείξουμε την

Πρόταση 1.1.2. Έστω $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^n \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ και έστω $\lambda \in S_n$ σταθεροποιημένη. Τότε,

$$\begin{aligned} \det(\mathbf{A}) &= \sum_{\mu \in S_n} \left(\operatorname{sgn}(\mu) \operatorname{sgn}(\lambda) \prod_{k=1}^n a_{\lambda(k)\mu(k)} \right) \\ &= \sum_{\mu \in S_n} \left(\operatorname{sgn}(\mu) \operatorname{sgn}(\lambda) \prod_{k=1}^n a_{\mu(k)\lambda(k)} \right) \end{aligned}$$

Απόδειξη. Θα δείξουμε μόνο την πρώτη ισότητα. Η δεύτερη εξάγεται με παρόμοιο επιχειρήμα. Έστω $\lambda \in S_n$ τέτοια ώστε $\lambda \circ \sigma = \mu$. τότε,

$$\prod_{k=1}^n a_{\lambda(k)\mu(k)} = \prod_{k=1}^n a_{\lambda(k),\lambda \circ \sigma(k)} = \prod_{k=1}^n a_{k,\sigma(k)} \quad (1.7)$$

(όπου \prod δηλώνει το γινόμενο)

όπου η τελευταία ισότητα έπεται από τη μεταθετικότητα του πολλαπλασιασμού (η οποία μας επιτρέπει να κάνουμε αναδιάταξη των στοιχείων $a_{i,j}$ στο γινόμενο). Επίσης, από την προηγούμενη Πρόταση έχουμε ότι

$$\operatorname{sgn}(\mu) = \operatorname{sgn}(\lambda \circ \sigma) = \operatorname{sgn}(\lambda) \cdot \operatorname{sgn}(\sigma). \quad (1.8)$$

Από τις (1.5) – (1.8) έπεται το ζητούμενο. \square

Παραδείγματα 1.1.4. 1. Αν $A = (a_{1,1})$ ένας 1×1 πίνακας, τότε,

$$\det(A) = \det(a_{11}) = \operatorname{sgn}(1) a_{11} = a_{11}$$

2. Αν $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^2$ 2×2 πίνακας, τότε

$$\begin{aligned} \det(A) &= \sum_{\sigma \in S_2} \operatorname{sgn}(\sigma) \prod_{k=1,2} a_{k,\sigma(k)} \\ &= \operatorname{sgn}(1, 2) a_{11}a_{22} + \operatorname{sgn}(2, 1) a_{12}a_{21} \\ &= a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21} \end{aligned}$$

η οποία συμφωνεί με την (1.1).

3. Αν $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^3$ 3×3 πίνακας, τότε

$$\begin{aligned} \det(A) &= \sum_{\sigma \in S_3} \operatorname{sgn}(\sigma) \prod_{k=1,2,3} a_{k,\sigma(k)} \\ &= \operatorname{sgn}(1, 2, 3) a_{11}a_{22}a_{33} + \operatorname{sgn}(1, 3, 2) a_{11}a_{23}a_{32} \\ &\quad + \operatorname{sgn}(2, 1, 3) a_{12}a_{21}a_{33} + \operatorname{sgn}(2, 3, 1) a_{12}a_{23}a_{31} \\ &\quad + \operatorname{sgn}(3, 1, 2) a_{13}a_{21}a_{32} + \operatorname{sgn}(3, 2, 1) a_{13}a_{22}a_{31} \\ &= a_{11}a_{22}a_{33} - a_{11}a_{23}a_{32} \\ &\quad - a_{12}a_{21}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} \\ &\quad + a_{13}a_{21}a_{32} - a_{13}a_{22}a_{31}. \end{aligned}$$

η οποία συμφωνεί με την (1.4).

Η τελευταία σχέση μπορεί να γραφτεί και ως

$$\det(A) = \frac{1}{6} \sum_{i,j,k,r,s,t \in \{1,2,3\}} \operatorname{sgn}(i, j, k) \operatorname{sgn}(r, s, t) a_{i,r} a_{j,s} a_{k,t}.$$

$$\text{Αν } A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix}, \text{ γράφουμε } \det(A) = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{vmatrix}.$$

Θεώρημα 1.1.2. Έστω $A = (a_{ij})_{i,j=1}^n$ και $B = (b_{ij})_{i,j=1}^n$ πίνακες με στοιχεία στο \mathbb{R} . Τότε,

$$\det(AB) = \det(A)\det(B).$$

Απόδειξη. Θέτουμε $C := AB$. Ξέρουμε ότι, μέσω πεπερασμένου το πλήθος γραμμοπράξεων $\hat{E}_1, \dots, \hat{E}_{m'}$, ο A είναι ισοδύναμος με έναν άνω τριγωνικό πίνακα A' . Έστω C' ο πίνακας που προκύπτει αν στο C εφαρμόσουμε τους μετασχηματισμούς $\hat{E}_1, \dots, \hat{E}_{m'}$. Τότε, μπορούμε εύκολα να δούμε ότι $C' = A'B$. Όμως, από τον τύπο (1.5) της ορίζουσας, προκύπτει ότι (λόγω των μετασχηματισμών \hat{E}_i) υπάρχει $a \in \mathbb{R}$ τέτοιοι ώστε $a \det(A') = \det(A)$ και $a \det(C') = \det(C)$. Τώρα, είναι $(C')^t = (A'B)^t = B^t (A')^t$. Ο πίνακας B^t μέσω πεπερασμένου το πλήθος γραμμοπράξεων $\hat{K}_1, \dots, \hat{K}_{m''}$, ο A είναι ισοδύναμος με έναν κάτω τριγωνικό πίνακα $(B^t)'$. Έστω C'' ο πίνακας που προκύπτει από τον $(C')^t$ όταν σε αυτόν εφαρμόσουμε τους μετασχηματισμούς $\hat{K}_1, \dots, \hat{K}_{m''}$. Τότε,

$$C'' = (B^t)' (A')^t.$$

Όπως και πρὶν, υπάρχει $b \in \mathbb{R}$ τέτοιος ώστε $b \det((B^t)') = \det(B^t)$ και $b \det(C'') = \det((C')^t)$. Ο $(A')^t$ είναι ένας κάτω τριγωνικός πίνακας και ο $(B^t)'(A')^t$ είναι ένας κάτω τριγωνικός πίνακας

του οποίου τα διαγώνια στοιχεία είναι τα γινόμενα των διαγωνίων στοιχείων των $(B^t)'$ και $(A')^t$. Τέλος, είναι

$$\det \left((B^t)' (A')^t \right) = \det \left((B^t)' \right) \det \left((A')^t \right).$$

Έτσι,

$$\begin{aligned} \det(C) &= a \det(C') \\ &= a \det((C')^t) \\ &= ab \det(C'') \\ &= ab \det((B^t)'(A')^t) \\ &= ab \det((B^t)') \det((A')^t) \\ &= ab \det((A')^t) b \det((B^t)') \\ &= ab \det(A') \det(B^t) \\ &= \det(A) \det(B). \end{aligned}$$

□

Παρατήρηση 1.1.3. Έπεται (επαγωγικά) ότι για κάθε φυσικό αριθμό k και $n \times n$ πίνακα A , τότε

$$\det(A^k) = (\det(A))^k.$$

Άσκηση 1.1.2. Ισχύει ότι αν A, B δυο $n \times n$ μη-μηδενικοί πίνακες με $AB = 0_{n \times n}$, τότε $\det(A) = \det(B) = 0$;

Άσκηση 1.1.3. Δείξτε ότι η ορίζουσα κάθε άνω ή κάτω τριγωνικού πίνακα είναι ίση με το γινόμενο των στοιχείων της διαγωνίου του.

Θα δούμε τώρα μερικές πολύ σημαντικές ιδιότητες που έχει η ορίζουσα ενός πίνακα και οι οποίες θα μας διευκολύνουν στους υπολογισμούς:

Πρόταση 1.1.3. Ισχύουν τα πιο κάτω:

1. Η εναλλαγή δυο γραμμών ή στηλών σε μια ορίζουσα αλλάζει το πρόσημό της.
2. Προσθέτωντας ένα πολλαπλάσιο μιας γραμμής (αντ. στήλης) σε μια άλλη γραμμή (αντ. στήλη) δεν αλλάζει το αποτέλεσμα της ορίζουσας.
3. Πολλαπλασιασμός μιας γραμμής/στήλης με ένα $\lambda \in \mathbb{F}$ ισοδυναμεί με πολλαπλασιασμό της ορίζουσας με τον αριθμό αυτό.
4. Αν δυο γραμμές ή στήλες ενός πίνακα είναι ίσες, τότε η ορίζουσά του είναι 0.

Απόδειξη. Άσκηση

□

Παρατήρηση 1.1.4. Έπεται ότι αν $A \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{F})$ και $\lambda \in \mathbb{F}$, τότε

$$\det(\lambda A) = \lambda^n \det(A).$$

Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν ισχύει εν γένει ότι

$$\det(A + B) = \det(A) + \det(B)$$

για $A, B \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$.

Παραδείγματα 1.1.5.

1. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 3 & 2 \end{bmatrix}$$

Λύση Θα αναπτύξουμε την $\det(A)$ ως προς την πρώτη στήλη:

$$\begin{aligned} \det(A) &= \sum_{k=1}^3 (-1)^{k+1} a_{k1} \det A_{k1} \\ &= (-1)^{1+1} 1 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{vmatrix} + (-1)^{2+1} 0 \begin{vmatrix} 2 & -1 \\ 3 & 2 \end{vmatrix} \\ &\quad + (-1)^{3+1} 0 \begin{vmatrix} 2 & -1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{vmatrix} = 2 - 6 = -4. \end{aligned}$$

2. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$B = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 0 & 5 & 6 & 7 \\ 0 & 0 & -1 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 7 \end{bmatrix}.$$

Λύση Ο πίνακας B είναι άνω τριγωνικός, άρα η ορίζουσά του είναι το γινόμενο των στοιχείων της διαγωνίου του:

$$\det(B) = 1 \cdot 5 \cdot (-1) \cdot 7 = -35.$$

3. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$\Gamma = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ -1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & -1 \end{bmatrix}$$

Λύση Θα αναπτύξουμε ως προς την τρίτη στήλη:

$$\begin{aligned} \det(\Gamma) &= \sum_{k=1}^3 (-1)^{k+1} a_{k3} \det(A_{k3}) \\ &= (-1)^{1+3} 0 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 0 \end{vmatrix} + (-1)^{2+3} 2 \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} \\ &\quad + (-1)^{3+3} (-1) \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 1 \end{vmatrix} = (-2) \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} - \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 1 \end{vmatrix} = 1. \end{aligned}$$

Διαφορετικά:

$$\begin{aligned} \det(\Gamma) &= \begin{vmatrix} 1 & 2 & 0 \\ -1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & -1 \end{vmatrix} \xrightarrow{r_2 \rightarrow r_2 + r_3} \begin{vmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \end{vmatrix} \xrightarrow{r_3 \rightarrow r_3 - r_1} \begin{vmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -1 \end{vmatrix} \\ &\quad \text{ως προς την } \underline{\underline{1}} \text{η στήλη } (-1)^{1+1} \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ -2 & -1 \end{vmatrix} = 1. \end{aligned}$$

4. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$\Delta = \begin{bmatrix} 2 & 3 & 4 \\ 0 & 3 & 5 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Λύση Ο πίνακας Δ είναι άνω τριγωνικός, άρα $\det(\Delta) = 2 \cdot 3 \cdot 6 = 36$.

5. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$\Sigma = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ -1 & -3 & 7 \\ -1 & -2 & 3 \end{bmatrix}$$

Λύση Έχουμε:

$$\begin{aligned} \det(\Sigma) &= \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 \\ -1 & -3 & 7 \\ -1 & -2 & 3 \end{vmatrix} \xrightarrow{r_2 \rightarrow r_2 + r_1} \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 6 \\ -1 & -2 & 3 \end{vmatrix} \xrightarrow{r_3 \rightarrow r_3 + r_1} \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 6 \\ 0 & 0 & 2 \end{vmatrix} \\ &\quad \text{ως προς την } \underline{\underline{1}} \text{η στήλη } (-1)^{1+1} \begin{vmatrix} -1 & 6 \\ 0 & 2 \end{vmatrix} = -2. \end{aligned}$$

6. Να υπολογιστεί η ορίζουσα του πιο κάτω πίνακα:

$$\Pi = \begin{bmatrix} 2 & 4 & 8 \\ -5 & 0 & 10 \\ -9 & 9 & 10 \end{bmatrix}$$

Λύση Έχουμε:

$$\begin{aligned} \det(\Pi) &= \begin{vmatrix} 2 & 4 & 8 \\ -5 & 0 & 10 \\ -9 & 9 & 10 \end{vmatrix} = 2 \cdot 5 \cdot 3 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 4 \\ -1 & 0 & 2 \\ -1 & 3 & 0 \end{vmatrix} = 30 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 4 \\ 0 & 2 & 6 \\ 0 & 5 & 4 \end{vmatrix} \\ &= 2 \cdot 30 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 4 \\ 0 & 1 & 3 \\ 0 & 5 & 4 \end{vmatrix} = 60 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 4 \\ 0 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & -11 \end{vmatrix} \\ &\quad \text{ως προς την } \underline{\underline{1}} \text{η στήλη } -660. \end{aligned}$$

7. Να υπολογιστεί η ορίζουσα

$$\Delta = \begin{vmatrix} \alpha^2 & \beta^2 & \gamma^2 \\ \beta\gamma & \gamma\alpha & \alpha\beta \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix}$$

και ναδειχθεί ότι αν $\Delta = 0$, και $\alpha \neq \beta \neq \gamma \neq \alpha$, τότε $\alpha + \beta + \gamma = 0$.

Λύση

$$\begin{aligned}
 \Delta &= \begin{vmatrix} \alpha^2 & \beta^2 & \gamma^2 \\ \beta\gamma & \gamma\alpha & \alpha\beta \\ 1 & 1 & 1 \end{vmatrix} \stackrel{r_1 \rightarrow r_1 - r_2}{=} \begin{vmatrix} \alpha^2 - \beta^2 & \beta^2 & \gamma^2 \\ \beta\gamma - \gamma\alpha & \gamma\alpha & \alpha\beta \\ 0 & 1 & 1 \end{vmatrix} \\
 &\stackrel{r_2 \rightarrow r_2 - r_3}{=} \begin{vmatrix} \alpha^2 - \beta^2 & \beta^2 - \gamma^2 & \gamma^2 \\ \beta\gamma - \gamma\alpha & \gamma\alpha - \alpha\beta & \alpha\beta \\ 0 & 0 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \alpha^2 - \beta^2 & \beta^2 - \gamma^2 \\ \beta\gamma - \gamma\alpha & \gamma\alpha - \alpha\beta \end{vmatrix} \\
 &= (\alpha^2 - \beta^2)(\gamma\alpha - \alpha\beta) - (\beta^2 - \gamma^2)(\beta\gamma - \gamma\alpha) \\
 &= \alpha(\alpha - \beta)(\alpha + \beta)(\gamma - \beta) - \gamma(\beta - \gamma)(\beta + \gamma)(\beta - \alpha) \\
 &= (\alpha - \beta)(\gamma - \beta)(\alpha - \gamma)(\alpha + \beta + \gamma).
 \end{aligned}$$

Άρα, αν $\Delta = 0$, και $\alpha \neq \beta \neq \gamma \neq \alpha$, έπεται ότι $\alpha + \beta + \gamma = 0$.

Ασκήσεις 1.1.2.

1. Να λυθεί ως προς τον άγνωστο x η εξίσωση

$$\begin{vmatrix} 1 & 1 & 2 & -3 \\ 1 & 2 - x^2 & 2 & -3 \\ 2 & 3 & 1 & -5 \\ 2 & 3 & 1 & 9 - x^2 \end{vmatrix} = 0.$$

2. Έστω $a \in \mathbb{R}$ και

$$A = \begin{bmatrix} x & a & a & \dots & a \\ a & x & a & \dots & a \\ a & a & x & \dots & a \\ \vdots & & & \ddots & \vdots \\ a & a & a & & x \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{R}).$$

Δείξτε ότι

$$\det(A) = (x - a)^{n-1}[x + (n - 1)a].$$

3. Έστω $A \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ αντισυμμετρικός (δηλ. $A^T = -A$). Αν $n = 2k + 1$, $k \in \mathbb{N}$, δείξτε ότι $\det(A) = 0$. [Υπόδειξη: $\det(-A) = (-1)^n \det(A)$].

1.1.3 Ο αντίστροφος ενός πίνακα

Ορισμός 1.1.9. Ένας $n \times n$ πίνακας A λέγεται **αντιστρέψιμος** αν υπάρχει ένας πίνακας B τέτοιος ώστε

$$AB = BA = I_{n \times n} \tag{1.9}$$

Στην περίπτωση που υπάρχει τέτοιος πίνακας, τότε λέγεται **ο αντίστροφος του A** και συμβολίζεται με A^{-1} . Στην περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος πίνακας, λέμε ότι ο A είναι **μη-αντιστρέψιμος**.

Το επόμενο Θεώρημα μας λέει ότι κάθε πίνακας μπορεί να πάρει (μέσω γραμμοπράξεων) τη μορφή ανηγμένου κλιμακωτού πίνακα.

Θεώρημα 1.1.3. Κάθε πίνακας $A \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$ είναι γραμμοισοδύναμος με έναν ανηγμένο κλιμακωτό πίνακα.

Πόρισμα 1.1.1. 1. Έστω $A, B \in \mathcal{M}_{n \times m}(\mathbb{F})$ δύο γραμμοισοδύναμοι πίνακες. Τότε, ο A είναι αντιστρέψιμος αν και μόνο αν ο B είναι αντιστρέψιμος.

2. Έστω $A \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{F})$ ανηγμένος κλιμακωτός πίνακας. Τότε, ο A είναι αντιστρέψιμος αν και μόνο αν ο $A = I_{n \times n}$.

Θεώρημα 1.1.4. Έστω $A = (a_{ij})_{i,j=1}^n$. Τότε, ο A είναι αντιστρέψιμος αν και μόνο αν $\det(A) \neq 0$.

Απόδειξη. Έστω ότι ο A είναι αντιστρέψιμος. Τότε, από το Πόρισμα (1.1.1), έχουμε ότι αυτός είναι γραμμοισοδύναμος με τον $I_{n \times n}$. Έτσι, $\det(A) = \det(I_{n \times n}) = 1 \neq 0$. Αντίστροφα, έστω ότι $\det(A) \neq 0$. Ξέρουμε ότι ο A είναι γραμμοισοδύναμος με έναν ανηγμένο κλιμακωτό πίνακα E . Ο E είναι άνω τριγωνικός και μαλιστα $\det(E) = 1 \neq 0$. Αλλά, αφού ο E προκύπτει από τον A με πεπερασμένο το πλήθος γραμμοπράξεις, έπεται ότι $\det(A) = c \det(E)$, για κάποιο $c \neq 0$. \square

Υπολογισμός οριζουσας 2×2 πίνακα

Έστω $A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{2 \times 2}(\mathbb{R})$ αντιστρέψιμος. Τότε, υπάρχει $B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \end{bmatrix} \in \mathcal{M}_{2 \times 2}(\mathbb{R})$ τέτοιος ώστε $AB = BA = I_{2 \times 2}$. Τότε

$$BA = I_{2 \times 2} \iff \begin{bmatrix} a_{11}b_{11} + a_{21}b_{12} & a_{12}b_{11} + a_{22}b_{12} \\ a_{11}b_{21} + a_{21}b_{22} & a_{12}b_{21} + a_{22}b_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

και εξισώνοντας στοιχείο με στοιχείο στους δυο πάνω πίνακας και κατόπιν αναδιάταξης των όρων έχουμε (άσκηση)

$$b_{11} = \frac{a_{22}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} = \frac{a_{22}}{\det(A)}, \quad b_{12} = \frac{a_{12}}{a_{12}a_{21} - a_{11}a_{22}} = -\frac{a_{12}}{\det(A)},$$

$$b_{21} = \frac{a_{21}}{a_{12}a_{21} - a_{11}a_{22}} = -\frac{a_{21}}{\det(A)}, \quad b_{22} = \frac{a_{11}}{a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}} = \frac{a_{11}}{\det(A)}.$$

Εύκολα βλέπουμε ότι για τα πιο πάνω $B_{i,j}$, $i, j = 1, 2$ έχουμε ότι και $AB = I_{2 \times 2}$. Συνεπώς,

$$B = A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{a_{22}}{\det(A)} & -\frac{a_{12}}{\det(A)} \\ -\frac{a_{21}}{\det(A)} & \frac{a_{11}}{\det(A)} \end{bmatrix} = \frac{1}{\det(A)} \begin{bmatrix} a_{22} & -a_{12} \\ -a_{21} & a_{11} \end{bmatrix} \quad (1.10)$$

Ο πίνακας $\begin{bmatrix} a_{22} & -a_{12} \\ -a_{21} & a_{11} \end{bmatrix}$ λέγεται **ο προσαρτημένος (adjugate)** του πίνακα A και συμβολίζεται με $\text{adj}(A)$. Ουσιαστικά είναι ο πίνακας που έχει ως στοιχεία τους συμπαράγοντες A_i , $i = 1, 2, 3, 4$ του πίνακα A με αντίστοιχα πρόσημα $(-1)^i$.

Υπολογισμός ορίζουσας 3×3 πίνακα

Με τον ίδιο τρόπο όπως πιο πάνω, αν $A = (a_{i,j})_{i,j=1}^3 \in \mathcal{M}_{3 \times 3}(\mathbb{R})$ αντιστρέψιμος, τότε

$$A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \operatorname{adj}(A) \quad (1.11)$$

όπου

$$\operatorname{adj}(A) = \begin{bmatrix} +A_{11} & -A_{12} & +A_{13} \\ -A_{21} & +A_{22} & -A_{23} \\ +A_{31} & -A_{32} & +A_{33} \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} + \begin{vmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix} \\ - \begin{vmatrix} a_{12} & a_{13} \\ a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} a_{11} & a_{13} \\ a_{31} & a_{33} \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix} \\ + \begin{vmatrix} a_{12} & a_{13} \\ a_{22} & a_{23} \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} a_{11} & a_{13} \\ a_{21} & a_{23} \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} \end{bmatrix}^T$$

Παραδείγματα 1.1.6.

Έστω ο 3×3 πίνακας

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{bmatrix}.$$

Έχουμε

$$\det(A) = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{vmatrix} = 1 \neq 0$$

και άρα ο πίνακας A είναι αντιστρέψιμος. Θα βρούμε τον A^{-1} .

$$A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \operatorname{adj}(A) = \operatorname{adj}(A).$$

Είναι

$$\operatorname{adj}(A) = \begin{bmatrix} + \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 2 & 3 \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} 0 & 3 \\ 1 & 3 \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} 0 & 2 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} \\ - \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 3 \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 3 \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} \\ + \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 3 \end{vmatrix} & - \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 3 \end{vmatrix} & + \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 2 \end{vmatrix} \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 0 & 3 & -2 \\ -1 & 2 & -1 \\ 1 & -3 & 2 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} 0 & -1 & 1 \\ 3 & 2 & -3 \\ -2 & -1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Ασκήσεις 1.1.3.

1. Να βρείτε τον αντίστροφο του πίνακα $A = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 5 & 2 \end{bmatrix}$.

2. Αν ο πίνακας A είναι αντιστρέψιμος και $AB = AC$, τότε $B = C$.

3. Να ελέγξετε αν ο πίνακας $A = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$ είναι αντιστρέψιμος και στην περίπτωση που είναι, να βρείτε τον A^{-1} .

4. Αν ο πίνακας $A = (a_{ij})_{n \times n}$ είναι διαγώνιος με $a_{ii} \neq 0$ για $i = 1, 2, \dots, n$, δείξτε ότι ο A είναι αντιστρέψιμος και

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} a_{11}^{-1} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a_{22}^{-1} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & a_{33}^{-1} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn}^{-1} \end{bmatrix}.$$

5. Έστω $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ αντιστρέψιμος τέτοιος ώστε $A^2 = A$. Δείξτε ότι $\det(A) = 1$.